

عنوان مقاله:

بررسی هویت معماری بومی مساکن در اقلیم سرد (مطالعه موردی: روستای هوره)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فلورا مفصلی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی امین فولادشهر

سارا دشت برزی - کارشناس ارشد معماری دانشگاه علوم و تحقیقات تهران (اصفهان)

خلاصه مقاله:

مساکن و ساختمان هایی که در گذشته ساخته می شد، به رعایت اصول و معیارهای آب و هوایی در برابر عوامل نامساعد جوی عملکرد خوبی داشته و به طور طبیعی انسان را از شرایط آب و هوایی سرد و گرم حفظ می کرد. اما رشد تکنولوژیکی بشر بعد از انقلاب صنعتی و دستیابی به انرژی های فسیلی موجب شد رعایت معیارهای آب و هوایی در ساخت و ساز مسکن و ساختمان به بوته فراموشی سپرده شود. با این حال محدودیت منابع انرژی های فسیلی و بروز مسایل زیست محیطی از اواسط قرن بیستم موجب گرایش انسان به طبیعت و رعایت معیارهای آب و هوایی در ساختمان شد که ابداع انواع تکنیک های اقلیمی را در پی داشت. از سوی دیگر، همان طور که در این مقاله نشان داده خواهد شد، تکنیک های معماری همساز با اقلیم سرد در منطقه چهارمحال و بختیاری که برگرفته از معیارهای آب و هوایی معماری بومی می باشد، دارای حداکثر کارایی بوده است. بنابراین این مقاله به بررسی هویت معماری بومی مساکن در اقلیم سرد اختصاص دارد که در این خصوص روستای هوره از توابع سامان از استان چهارمحال و بختیاری جهت انجام فرآیند پژوهش انتخاب گردیده است. این پژوهش با هدف معرفی انواع معماری-های بومی- ایرانی همساز با اقلیم سرد در صدد مقایسه تطبیقی میان خصوصیات معماری این روستا با الگوهای به دست آمده از معماری همساز با اقلیم سرد در پژوهش های پیشین می باشد. روش تحقیق در این پژوهش، اسنادی کتابخانه ای و توصیفی-تحلیلی بوده است. لذا نویسنده در این تحقیق بر آن بوده که با حضور در محل، از ابزار گردآوری داده، کارت مشاهده نیز در جهت برداشت داده های میدانی به بررسی میزان رعایت یا عدم رعایت اهداف، ویژگی ها و نظرهای مذکور در متون و پژوهش های پیشین با وضع موجود بناهای روستا بپردازد.

کلمات کلیدی:

هویت، معماری بومی، اقلیم سرد، هوره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847160>

